

Og jeg forstår nu, at formålet med den tredje pind i forslaget til vedtagelse ikke er, at Danmark, sådan som reglerne nu er vedtaget, skal følge de danske registerregler, men at italiernerne skal følge de danske regler. Og det var en meget mystisk fortolkning fra hr. Keld Albrechtsens side, og med den fortolkning håber jeg da, at nogle af dem, der har givet tilsagn om at stemme for forslaget, får anledning til at overveje det, for det er i hvert fald ikke en fortolkning, der kan udledes af selve forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 27 af Keld Albrechtsen (EL) (se foran) forkastedes, idet 20 (SF, FP, EL og DF) stemte for, 85 (S, V, KF, RV og CD) imod og 1 (Frank Dahlgaard (KF)) tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af byggeoven. (Præcisering af klagebestemmelserne og gebyrregler i forbindelse med udpegning af bemyndigede organer).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 21/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Det lovforslag, der i dag skal førstebehandles, er en udløber af den betænkning, som Det Tværministerielle Handicapudvalg afgav i juli måned vedrørende tilgængelighed for alle.

Lovforslaget er samtidig et led i gennemførelsen af EF-direktiver, der skal sikre, at byggevarer frit kan omsættes og anvendes i alle EU-lande.

Lovforslaget præciserer, hvem der er klageberettiget i forhold til kommunalbestyrelsens

afgørelse i sager, der vedrører byggeovens § 23.

Det slås fast, at i sager, der vedrører handicapforhold, er De Samvirkende Invalideorganisationer og medlemsorganisationerne derunder ligeledes klageberettigede.

Baggrunden herfor er, at erfaringerne har vist, at det ofte er en uoverkommelig opgave for den enkelte handicappede at påklage en afgørelse på egen hånd.

Denne opgave kan nu påtages af den enkelte handicaporganisation.

Vi opnår altså en betydelig styrkelse af handicappedes retssikkerhed på dette område.

En modernisering af sprogbrugen betyder ligeledes, at gammeldags betegnelser for handicappede personer fjernes fra lovtæksten.

Lovforslaget åbner også for, at boligministeren fastsætter regler for opkrævning af gebyrer i forbindelse med udpegning af de kontrolorganer, der er forudsætningen for gennemførelsen af blandt andet EU's byggedirektiv.

Optrækningen af gebyrer sker som kompensation for statens administrative omkostninger. Der bliver tale om beskedne gebyrer.

Byggedirektivet og andre relaterede direktiver sigter mod at harmonisere EU-landenes standarder og tekniske godkendelser for byggevarer.

Udpegningen af de organer og laboratorier, der skal foretage de pågældende godkendelser, udpeges efter ansøgning.

Fordelen er, at når et firma én gang har fået godkendt et produkt inden for byggeområdet, kan det sælges over hele EU uden at skulle igennem fordyrende godkendelsesprocedurer i hvert enkelt land.

Socialdemokratiet mener, at lovforslaget indeholder fornuftige ændringer og forbedringer af byggeoven, og vi kan derfor støtte forslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Som sagt drejer det sig om nogle præciseringer og nogle mindre ændringer, først og fremmest en præcisering af, hvem der er berettiget til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser. Og det, at der er fuldstændig klarhed for borgerne, og ikke mindst at der kommer en direkte klageadgang for handicaporganisationerne, ser vi meget positivt på.

Ellers er det sådan set blot justeringer, bl.a. med hensyn til ordvalget.

Men det, som vi fra Venstres side er glade for at se, er jo punktet om byggevedirektivet, som drejer sig om en harmonisering af EU-landenes standarder for byggevarer, for som det også blev sagt af den forrige ordfører, gør det, at der er bestemte standarder, jo livet noget lettere for det danske erhvervsliv, når det skal markedsføre sig.

Og selv om nogle vel kan kalde det et ubetydeligt lovforslag, kunne man godt gøre opmærksom på – når vi nu snart skal have EU-afstemning – at det er et eksempel på, hvordan man i praksis kan have gavn af EU-systemet, og derfor er det jo vigtigt, at også byggebranchen går med i den valgkamp, der bliver fremover, og giver det her som eksempel på, at her kan den bruge EU-systemet til at få skabt nogle lettelse for sit salg af produkter.

Ellers har vi ikke yderligere at tilføje, og vi kan tilslutte os.

John Vinther (KF):

Selv om jeg meget nøje gransker den allersorteste del af min sjæl, er det fuldstændig umuligt for mig at finde på argumenter imod de to første dele af lovforslaget, nemlig den del, der vedrører en præcisering af klageadgangen, og den del, der alene er rent sproglige omformuleringer.

Jeg er også helt på det rene med, at der selvfølgelig skal være en eller anden form for betalingsordning for de organer, der bliver udpeget til at være certificerings- og kontrolorganer i forbindelse med implementeringen af EU's byggevedirektiv.

Til gengæld synes jeg, at det ikke ganske klart af bemærkningerne til lovtæksten fremgår, hvad det er for en slags gebyrer, man påtænker, deres størrelsesorden, hvor mange der kan pålægges dem, osv. Men som sagt skal der selvfølgelig være en eller anden form for betaling, og dér vil vi under udvalgsbehandlingen søge at få afklaret, hvad det er, hvad man helt nøjagtigt tænker på. Så er jeg sikker på, at heller ikke Det Konservative Folkeparti, når det kommer til betækningsafgivelsen, vil have spor vanskeligt ved at tilslutte sig lovforslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Da SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på SF's vegne sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag om, at der kan tillægges handicaporganisationerne en direkte klageadgang som et led i opfølgningen af den betænkning, der er kommet om tilgængelighed for alle, om handicappedes adgang til det fysiske miljø.

Ligeledes kan vi tilslutte os den sproglige fornyelse, der er kommet.

Det Radikale Venstre kan også støtte bemyndigelsen til ministeren vedrørende gebyrreglerne.

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at når det gælder forbedringer af byggeriet, således at handicappede har adgang på lige vilkår med andre, halter man stadigvæk bagefter mange steder i Danmark.

I Fremskridtspartiet synes vi, det er pinligt, at det kan afsløres, at efter at kommunerne har haft arkitektkonkurrencer om nyt rådhus eller et nyt kunstmuseum eller noget så simpelt som et plejehjem eller for den sags skyld en børneinstitution, ja, så kan det, efter at de pågældende byggerier er opført, konstateres, at man eksempelvis stadigvæk ikke sørger for at få døre, der er brede nok til, at senge kan komme ind og ud med liggende folk til plejehjemmet, og at man ikke sørger for, at toiletfaciliteter, elevatorer, spiserum osv. for sådan indrettet, at folk, der sidder i kørestol, også kan komme rundt.

Derfor kan det selvfølgelig siges at være nødvendigt, at invalideorganisationerne har adgang til at klage, når kommunerne ikke gør deres arbejde ordentligt. Men det er jo en omvendt måde at arrangere vores samfund på, at fordi kommunalbestyrelserne og de dyrt betalte ingeniører og arkitekter osv., der står for de her ting, ikke gør deres arbejde ordentligt, så skal man til at bygge om og gøre arbejdet én gang til, når man opdager, at kørestolene ikke kan komme rundt, eller at dørene er så smalle, at man ikke kan få sengene ind og ud af afdelingerne.

Og derfor synes vi i Fremskridtspartiet, at det var langt mere hensigtsmæssigt, hvis disse invalideorganisationer blev taget med på det tidspunkt, hvor byggerierne bliver planlagt, sådan at man ikke skal gøre tingene to eller tre gange, før de er i orden. For ét er at få en forøget klageadgang; bevares, det kan være nødvendigt i nogle situationer, men det vil være langt mere hensigtsmæssigt at indrette byggeri-

erne ordentligt fra starten af. Og det er jo ikke småpenge, det drejer sig om, når man rask væk skal bygge til på et rådhus osv., og derfor er det så pinligt, at man ikke samtidig sørger for, at folk, der eksempelvis er dårligt gående eller er kørende i rullestole eller elektriske køretøjer osv., også har adgang.

Og hvad med Folketinget? Hvad sker der, den dag en kørestolsbruger bliver indvalgt i Folketinget? Ja, så vil der være en lang række problemer, som man slet ikke har taget højde for.

Dermed siger jeg ikke, at man skal bygge et nyt folketing, men dermed siger jeg, at når man foretager ændringer i byggerier rundt omkring, er man nødt til at tænke på de her ting – frem for at overlade det til en efterfølgende klageprocedure.

Vi synes derfor, at når lovforslaget skal behandles i udvalget, skal der ses på en styrkelse af invalideorganisationernes adgang til medvirken ved selve planlægningsfasen af disse byggerier.

Så er der spørgsmålet om gebyrerne. Her er vi ligesom Det Konservative Folkeparti interesserede i at sikre os, at der ikke er noget fiskalt element i de gebyrer, men at de kun dækker de faktiske omkostninger.

Derfor må ministeren over for udvalget redegøre for niveauet og de faktiske omkostninger, og er det blot et spørgsmål om at dække de faktiske omkostninger, er det Fremskridtspartiets principielle synspunkt, at det støtter vi selvfølgelig.

Så alt i alt er det et godt lovforslag, men et forslag, som vi gerne vil have udbygget, nemlig sådan, at de respektive invalideorganisationer bliver inddraget på et tidligere tidspunkt, når det gælder nye offentlige byggerier.

Sonja Albrink (CD):

Det er lidt af en omgang blandede bolcher, boligministeren med dette lovforslag præsenterer Folketinget for. Men der er absolut en masse positivt blandt de bolcher, bl.a. ønsket om at præcisere klageadgangen i forhold til byggelovens § 23. Og vi kan vel alle sammen støtte, at lovene bliver udformet sådan, at mulighederne for misforståelser er mindst mulige.

Vi synes også, det er godt og rigtigt set, at handicaporganisationerne skal have en særlig adgang til at klage i sager vedrørende handicapforhold.

En modernisering af sproget i lovgivningen, som gør op med forældede betegnelser for handicappede personer, kan vi også støtte.

Men så kommer vi til noget, som de øvrige ordførere allerede har været inde på, nemlig fastsættelsen af gebyrerne:

Efter vores opfattelse skal man være varsom med at indføre gebyrer for en offentlig arbejdsindsats, hvis arbejdet indgår som en naturlig del af en offentlig institutions virke. Det er selvfølgelig noget andet, hvis der kan være tale om en særlig service. Men vi har lidt svært ved at se, at der er tale om dét i dette tilfælde, for implementering af et EF-direktiv, der skal fremme harmoniseringen, er vel ikke en speciel service over for virksomhederne, men det får vi jo lejlighed til at se på under udvalgsbehandlingen.

Vi synes også, det er problematisk, at der ikke er oplyst noget om, hvilken størrelse disse gebyrer kan forventes at få, og hvordan man så vurderer, at det ikke får erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Ministeren oplyser dog, at forslaget skønnes at medføre administrative konsekvenser, som gebyropkrævningen vil kompensere for, men hvor stor en del af bøvlét er mon skabt af gebyropkrævningen? Det ville i hvert tilfælde fjerne en del af administrationen, hvis man sprang gebyret over. Og hvor er opgørelsen over, hvilke administrative konsekvenser forslaget vil medføre for virksomhederne?

Som sagt er der mange gode intentioner i lovforslaget, men afsnittet om gebyrerne ønsker vi som nævnt at kigge på under selve udvalgsbehandlingen. Men alt i alt er der meget godt i forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort meddele, at Dansk Folkeparti støtter det foreliggende lovforslag, men jeg vil også gøre den tilføjelse, som også andre ordførere har været inde på, at det virker lidt besynderligt, at det ikke er muligt at sige noget mere om de såkaldte gebyrer.

For i de detaljerede bemærkninger står der jo højt og tydeligt, at hvad størrelsen bliver, kan man faktisk ikke udtale sig om på nuværende tidspunkt, og jeg synes, det er lidt utilfredsstillende, at man fremsætter sådan et forslag for Folketinget uden at kunne blot antyde, hvad det egentlig er, man taler om.

Men i øvrigt er det et godt forslag, som vi vil støtte under det videre udvalgsarbejde.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Lad mig først takke for de mange positive tilkendegivelser, og selvfølgelig vil jeg også klart sige, at der jo er to ting i det med de handicappede, det er vi stort set enige om. Det er i hvert fald, hvad der er sagt fra de forskellige ordføreres side.

Må jeg så have lov til at sige, at det faktisk er et ønske fra handicaporganisationerne selv at få denne klageadgang. Derfor er det vigtigt for mig i hvert tilfælde at sige, at et af de første trin, vi gerne vil tage i Boligministeriet for at lette tilgængeligheden, er, at de får en klageadgang og dermed selvfølgelig også kan sige til kommunerne – for det følges jo også op i andre situationer, i forbindelse med spørgsmål i vores bygningsreglement og andre steder – at hvis man ikke overholder de ting, kan man straffes med bøde og andre sanktioner.

Men det, der er mit udgangspunkt, er faktisk, at dispensationer er en undtagelse og derfor skal betragtes som sådan. Der kan være tilfælde, hvor det er nødvendigt, det skal jeg gerne sige, men ellers er dispensationer en undtagelse, og det vil handicap- og invalideorganisationerne følge meget nøje.

Så var hr. Kim Behnke inde på spørgsmålet, om man kan se tingene, før de bliver bragt til udførelse. Der vil jeg gerne gøre opmærksom på – nu tog hr. Kim Behnke først og fremmest nogle plejehjem frem – at jeg har været ude at besøge tre plejehjem, der lige er blevet indviet inden for de sidste to måneder, og der kan jeg garantere for, at der er sørget for de handicappede.

Men det skyldes jo også, at der i den forbindelse er oprettet ældreråd i kommunerne, der bl.a. skal være med til at rådgive på de her områder. Derfor er det meget vigtigt, at man ser på den rådgivning, der er i planlægningsfasen, og som vi ser brede sig, efterhånden som ældrerådene bliver etableret og får sat sig ind i tingene.

Jeg kan i hvert fald tillade mig at nævne, at ikke mindst i Saksøbing, hvor jeg var nede i sidste uge, er det såmænd ikke kun ældreorganisationerne, der har også været en række andre borgerorganisationer med for at sikre det bedst mulige byggeri, altså tilgængelighed. Det ser jeg selvfølgelig gerne udvidet, ingen diskus-

sion om det. Men jeg mener faktisk, at det skulle være en selvfølge.

Det, der er afgørende her, er, at den enkelte invalide eller handicappede, hvis man har en kreds ude i en kommune, måske ikke altid er i stand til at følge godt nok med. Men det er centralorganisationerne som sådan, og det er bl.a. derfor, at de bl.a. får denne klageadgang. Det er jeg meget tilfreds med.

Dette skal også ses i forlængelse af, at regeringen til næste år, altså i denne folketingssamling, kommer med en redegørelse om tilgængelighed for handicappede i al almindelighed, og dér vil vi gerne tage nogle af de ting op, som er nævnt her, således at man kan se det i en større sammenhæng.

Dernæst er der spørgsmålet om certificering. Jeg vil gerne sige til hr. Jens Hald Madsen, at det faktisk er et gennembrud, der er sket her. Der er ingen diskussion, vi har arbejdet hårdt på det byggevarer direktiv, og for øvrigt sidder i disse dage ministeriets repræsentant nede i Bruxelles for at få diskuteret tingene inden for brandsikringsforanstaltninger på plads, således at vi kan sikre danske varer en fri bevægelighed over grænserne.

Det vil sige, at når vi får den CE-mærkning, formentlig først i 1998, allersænest i 1999, er det klart, at så skal vi herhjemme have et certificeringsinstitut, der kan gøre det. Så skal man kun ét sted hen for at få godkendelse til at sælge sine varer overalt i EU. Det er en fordel. I dag skal man måske ned til et prøvingsinstitut i Tyskland eller andre steder, og jeg skal ikke komme ind på, hvad det koster. Men det er i hvert fald meget besværligere end at have et institut i Danmark.

Hr. John Vinther, hr. Kim Behnke, fru Sonja Albrink og hr. Poul Nødgaard var inde på: Jamen hvad koster det, hvad er det for et gebyr, vi vil have?

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Behnke: Dette er et gebyr, det, vi talte om i sidste uge, var en afgift, og der er en meget væsentlig forskel. Det gebyr, der skal opkræves her, er til dækning af de administrative omkostninger ved at udøve denne certificering.

Så jeg kan sige, at det altså er et mindre beløb; vi skal gerne komme tilbage til det, men det er simpelt hen umuligt at sige, hvor meget det bliver. For vi skal jo først se, hvorledes hele ordningen skal fungere. Derfor vil jeg sige, at vi skal gerne komme med en uddybende tilkendegivelse om gebyret som sådan. Men det er altså

til at varetage den administration, der skal være i forbindelse med certificering herhjemme. Og jeg kan forsikre fru Sonja Albrink om, at det bliver billigere for de pågældende virksomheder at få den ét sted end at skulle mange forskellige steder hen. Så alene dér ligger der en stor besparelse for erhvervslivet.

Så ser jeg for øvrigt frem til, at det også er medvirkende til, at vi vil få en øget eksport, og det kan vi alle sammen kun være tjent med.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Årlig bekræftelse af status som enlig forsørger m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 20/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Der er omkring 170.000 børn, som lever i eneforsørgerefamilier. Vi ved, at børnefamilierne generelt har en lavere disponibel indkomst pr. person end familier uden børn. Vi ved også, at eneforsørgerefamilien har en endnu lavere disponibel indkomst pr. person end familier med to forsørgere. Det er derfor, at vi i Danmark omfordeler mellem familier med børn og familier uden, og derfor har vi også særlige børnetilskud til de familier, hvor der så kun er én forsørger. Det gør nemlig en forskel, om der er én eller to indkomster i en familie med børn, og derfor gør det også en forskel, om den enlige

forsørger ændrer familiemæssig status og bliver samboende med en anden voksen, altså forøger familiens forsørgelsesgrundlag.

Derfor ser vi i Socialdemokratiet dette lovforslag som en beskyttelse af den reelt enlige forsørgers ret til særligt børnetilskud. Vi ønsker de børnetilskud bevaret, uangrebet bevaret. Vi ønsker det, fordi vi ønsker fordelingspolitik til fordel for børnene og dem, der er nødt til at leve i familier med kun én forsørger.

Derfor må vi sikre os, at de kun udbetales, når den enlige forsørgers status er reel. Derfor er vi tilfreds med det forslag, som socialministeren har fremsat. Vi er tilfreds med, at der er en slags fast frit lejde-aktion, hvor man én gang om året bekræfter sin status som enlig forsørger, og vi er også enige i, at de kommunale myndigheder skal have adgang til hvert år at tjekke, om der reelt er én eller der bor flere voksne i husstanden. Vi synes, det er helt naturligt, at kommunerne gør det, og de erfaringer, der er fra forskellige kommuner, der har forsøgt det, og som nævnes i bemærkningerne, taler da også for, at der er økonomiske gevinster i det.

Så vi synes alt i alt, at det er et ganske rimeligt forslag, og vi ser faktisk, at det kan være med til at beskytte de gode, gunstige børnetilskudsordninger for enlige forsørgere, som vi har i Danmark.

Vi kan støtte forslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige, at Venstre ser forslaget som en sikring af, at de sociale ydelser og ordinære og ekstra børnetilskud ikke udbetales til personer, som ikke opfylder betingelserne for at modtage disse. Det er vigtigt for Venstre, at vi slår ned på ethvert misbrug af sociale ydelser.

På den baggrund kan Venstre støtte lovforslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, fru Karen Højte Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti kan fuldt ud tilslutte sig dette forslag. Det er kun ret og rimeligt, at ingen modtager ydelser fra det offentlige, som de ikke er berettiget til.

Det, der er grund til at betragte, er: Er der overhovedet brug for lovgivning? Men det er der jo, for det har vist sig, at visse modtagere af